

Kobieca seksualność

Historia bielizny

Bielizna jest noszona z wielu przyczyn, jak np. ciepło, komfort czy higiena. Jest często wykorzystywana do manifestowania skromności czy grotyzmu.

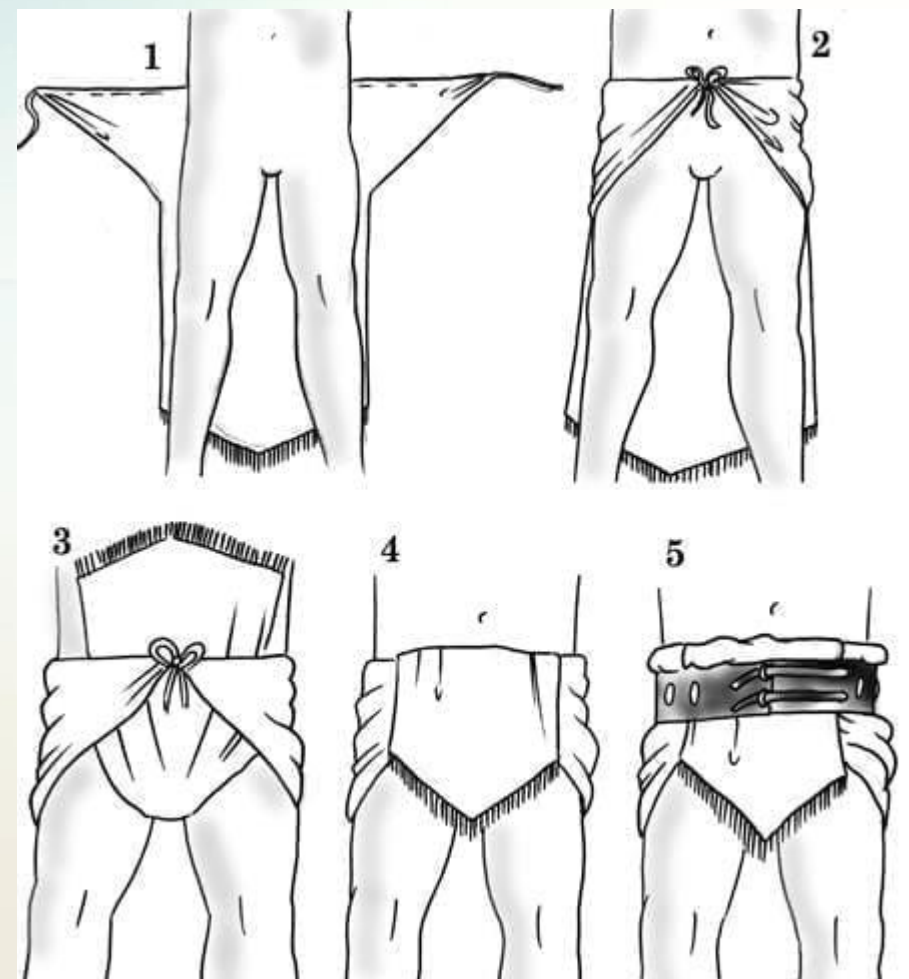

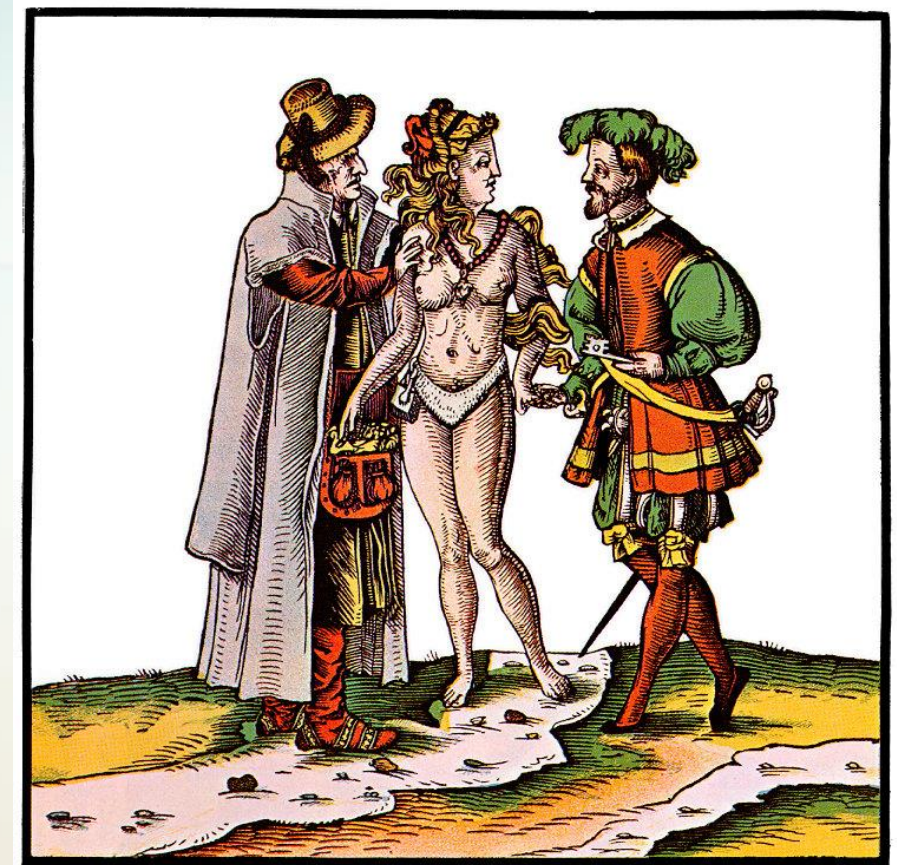
Zarówno w Egipcie, jak i w Grecji, kobiety zwykle nie nosiły staników ani majtek. Jedynie owijały biust pasami tkaniny, które pomagały wydatnić damską wdzięk przykrytą wierzchnią szatą.

O bielizni, służącej wyłącznie okrywaniu dolnych partii kobiecego ciała w starożytności jednak nie pomyślano. Przez wieki sytuacja nie uległa zmianie, a kobiety pod suknią i halkami nie nosiły niczego, z wyjątkiem jednej lub kilku koszul.

Jedyną dolną częścią bielizny, którą wypadało nosić kobiecie był pas enoty. Powszechnie uważano bowiem, że garderoba zakrywająca części intymną wzmacnia pożądanie.

der alt man,
 gelt vnd güts gnüg wil ich dir geben, wirtu nach meinem wilen leben, greöff mit dhäd zu mir
 raichen das schloß wil ich dir erlasen. **DES IVNG WEIB** Es hilft kein schloß die
 frauen list, kein trew mag sein da lieb nit ist, darumb ein schlüssel der mir gfelt, den wil
 ich kauffen vnu dein gelt. **DER IVNG GSEL** Ich drag ein schlüssel zu solchen
 schlossen, wie wol es manchen hat verdrosen, der hat dir narn kappen voll, der
 Röchle lieb Erz Kauffem wil.
 Die ungleichen Liebhaber

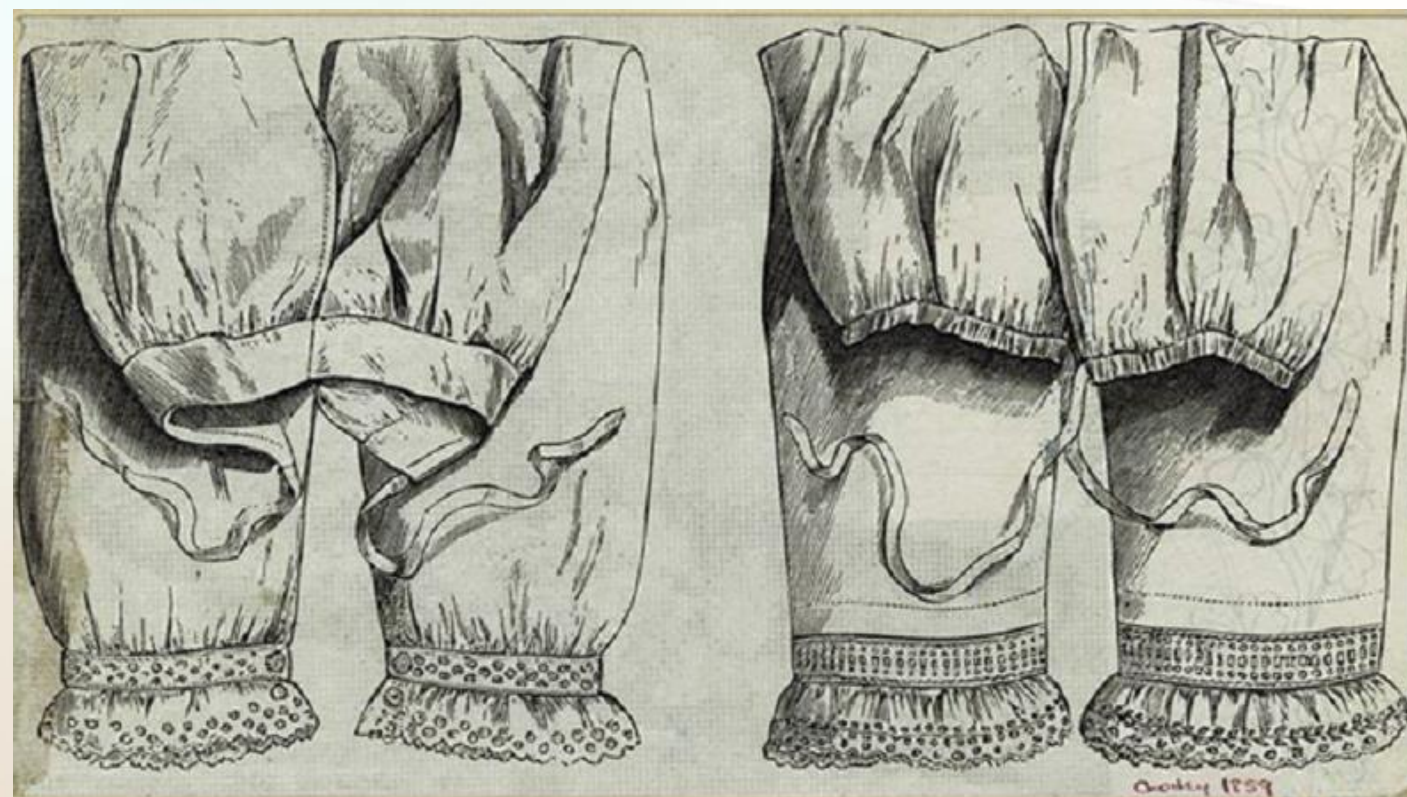
W 1903 roku powstały pasy enoty rażące prądem, a w 1909 próbowano leczyć skłonność do masturbacji bizlizną przypominającą potrzask na zwierzęta, gdzie specjalny męchanizm blokował dostęp krwi do organu.

Słynna węgicka kurtyzana,
ubrana w calzoni – sztygę z
jedwabiu, aksamitu lub lnu,
majtki z nogawkami do kolan.

Zgodnie z ówczesną moralnością, części ciała między talią a kolanami, były tematem tabu.

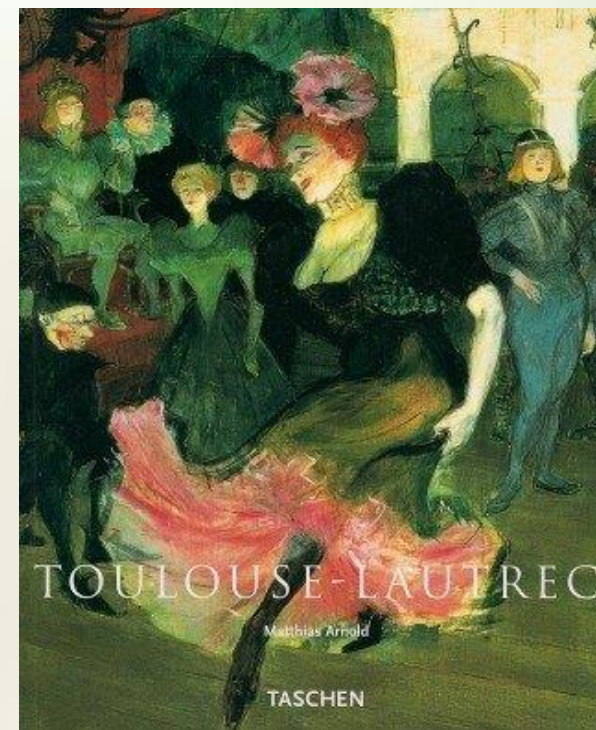
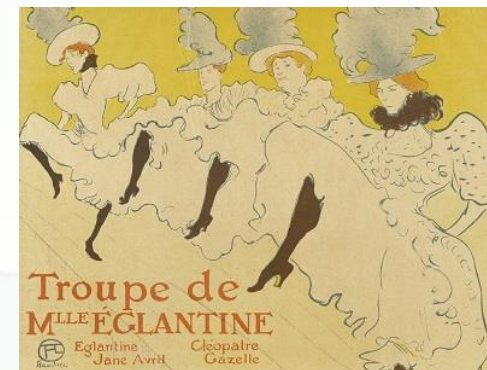
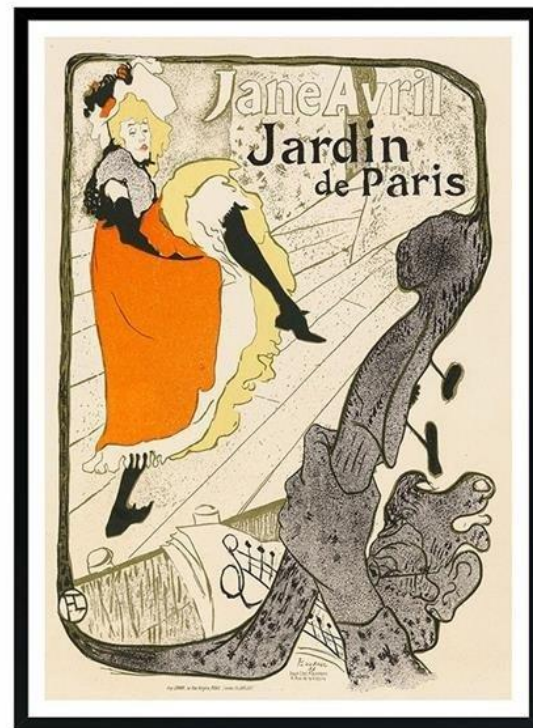
Początkowo pantaloney przypominały kalżsony, sięgały do kostek, miały obszernę nogawki, zdobionę falbankami i koronkami.

Po śmierci największych zwolenniczek calzoni – Katarzyny Medycejskiej i Marii Stuart, niewygodna bielizna znów straciła na swej popularności. W XVII wieku noszenie calzoni przystawało jedynie kobietom wrażliwym na zimno, starszym lub sehorowanym. Obowiązkowo ubierały je także służące w czasie mycia okien, by skutecznie chronić się przed przeciągami.

Nigmadą zasługę w rozstawieniu majtek w XIX wieku miały tancerki kankana, które jako pierwsze pokazały bieliznę publicznie.

Kiedy nastąpiła moda na krynoliny, pantalonek stały się niezbędnym elementem kobiecej garderoby i przybrały formę dwóch oddzielnych nogawek.

Po 1890 roku pojawiły się z kolei tak zwane saboty, z szeroką i zaokrągloną u dołu nogawką, ozdobioną dużą, plisowaną falbaną obszytą koronką.

Okolo 1900 roku, w okresie panowania mody na spódnice dopasowane w biodrach, zaczęły pojawiać się rozmaite bielizniane kombinacje, takie jak majtki połączone z koszulami i halkami, a później także gorszty, łączone w jedną całość z koszulą i majtkami.

Po I wojnie światowej, kobiece sukienki stawały się coraz krótsze, w związku z czym skróceniu ulegały też pantalony, które od roku 1928 zaczęły przypominać dzisiejszą bieliznę.

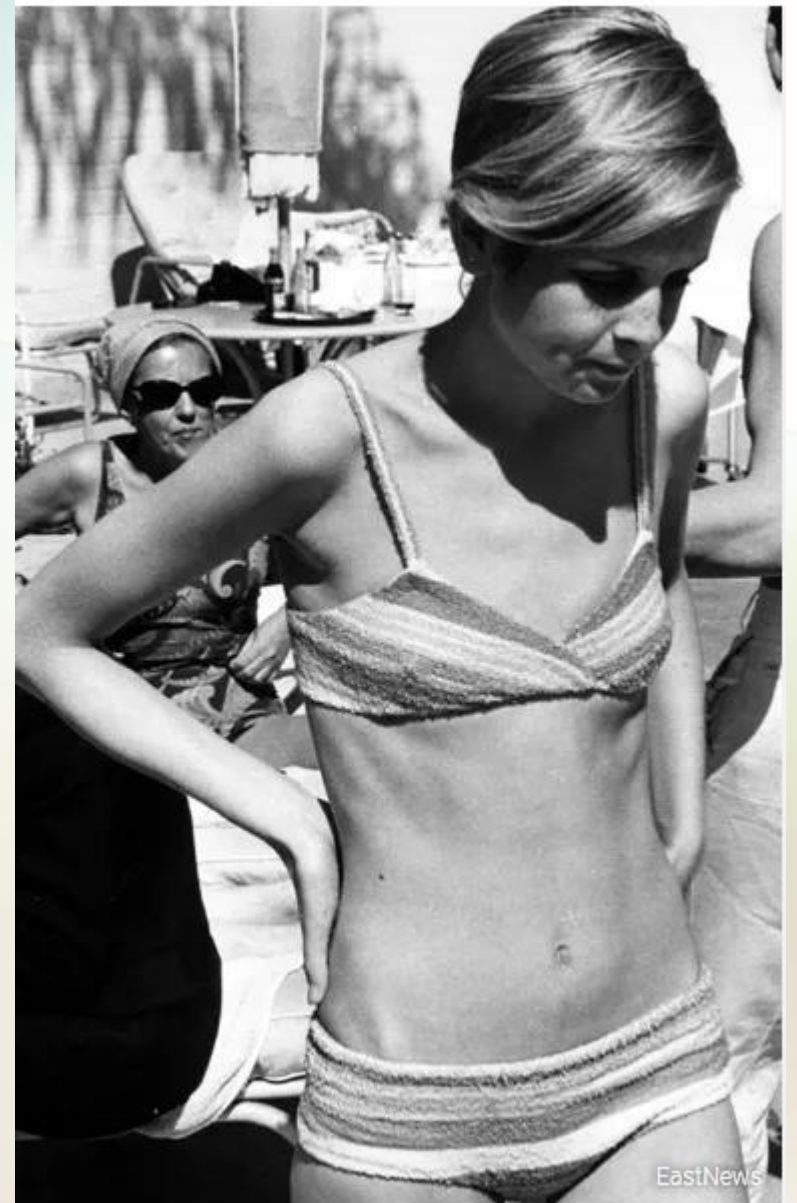
W latach dwudziestych XX wieku, wraz z coraz większym zainteresowaniem, jakie budził sport, nastąpiła kolejna bielizniarska reforma.

Po II wojnie światowej noszenie majtek stało się sprawą oczywistą. Na rynku bielizniarskim wciąż pojawiały się nowe modzele, wśród których największą sławą cieszyły się majtki bez nogawek nazywane figami. W latach pięćdziesiątych większość kobiet nosiła elastyczną, obcisłą, wysoko zabudowaną majtkę, którą modelowały kształt brzucha, pośladków i ud.

Z biegiem lat modelki bielizny stawały się coraz odważniejsze. Do ich promocji przyczyniła się między innymi angielska modelka Twiggy, która w latach 70. podpisała umowę z producentem skąpych majtek-biodrówek.

Majtki męskie lata 70

Majtki damskie lata 70

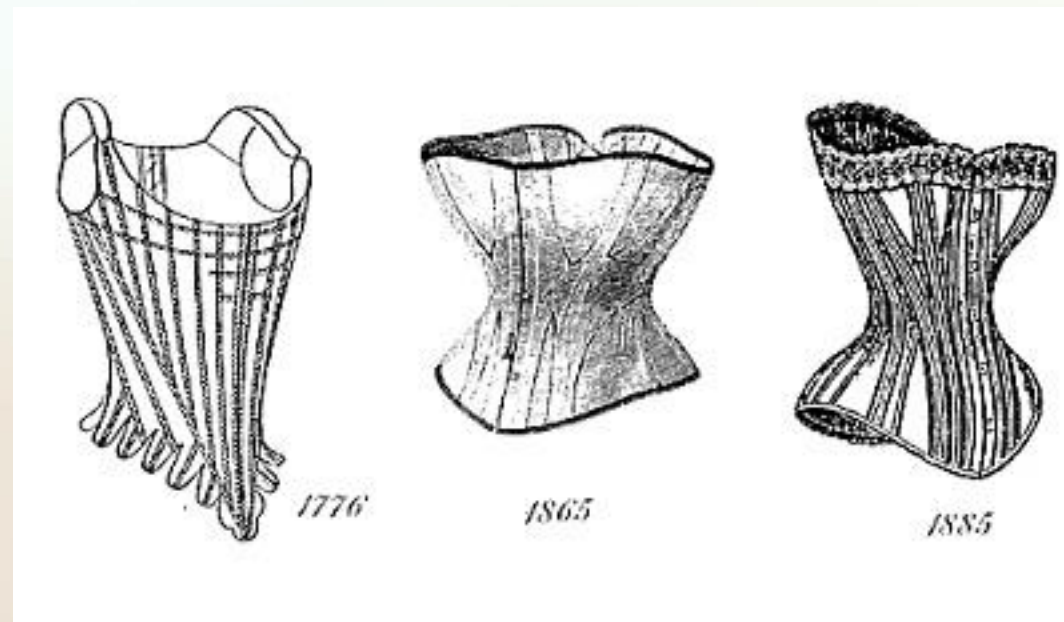
Prawdziwy bielizniany boom nastąpił w latach osiemdziesiątych XX wieku. Rynek zaczęły podbijać majtki typu Sloggi i figi typu tanga, wykrojone wysoko na bokach. Lata dziewięćdziesiąte natomiast to gra stringów.

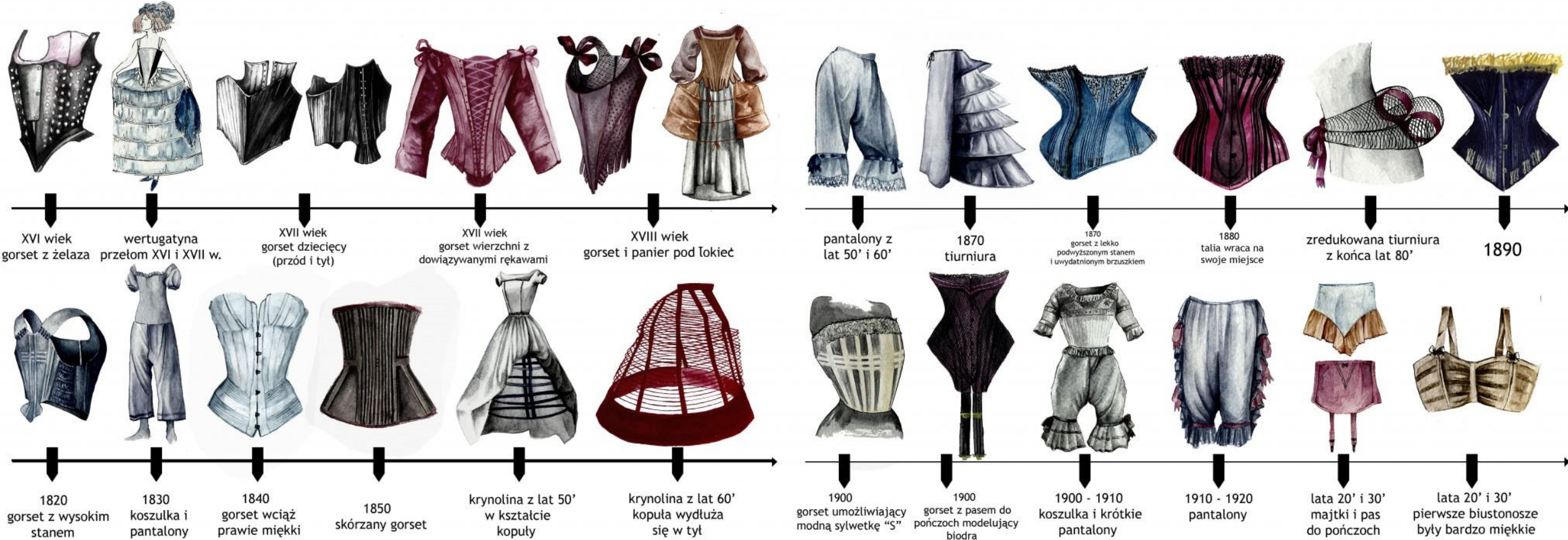
Górne partie ciała

W średniowieczu kultywowano, wywodzącą się z antyku, modę na cylindryczny kształt torsu, uzyskiwany dzięki obwiązywaniu piersi płótnem. Początek wieku XVI zapoczątkował natomiast, trwająca blisko czterysta lat, grę gorsztu, a wraz z nią kult sylwетки w kształcie klepsydry

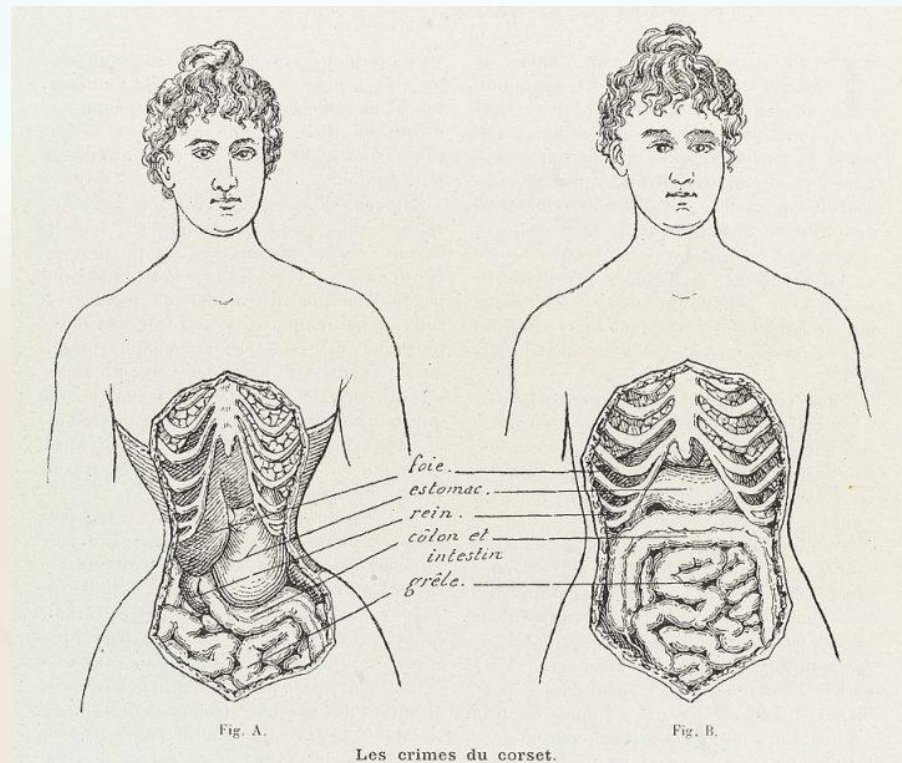
Stały się one obowiązkową częścią kobiecej garderoby.

Rewolucja Francuska, a wraz z nią całkowita pogarda dla arystokratycznych obyczajów, zachwiała nieco uprzywilejowaną pozycją gorsetu. W modzie epoki napoleońskiej powrócono do ideałów antyku i ubrano kobiety w luźną suknię, spinaną paskiem tuż pod biustem.

Chwila wytechnienia trwała jednak bardzo krótko – już w latach 20. XIX wieku gorszy znów powróciły do łask. Modę na figurę w kształcie kłępsydry popularyzował też amerykański rysownik Charles Dan Gibson.

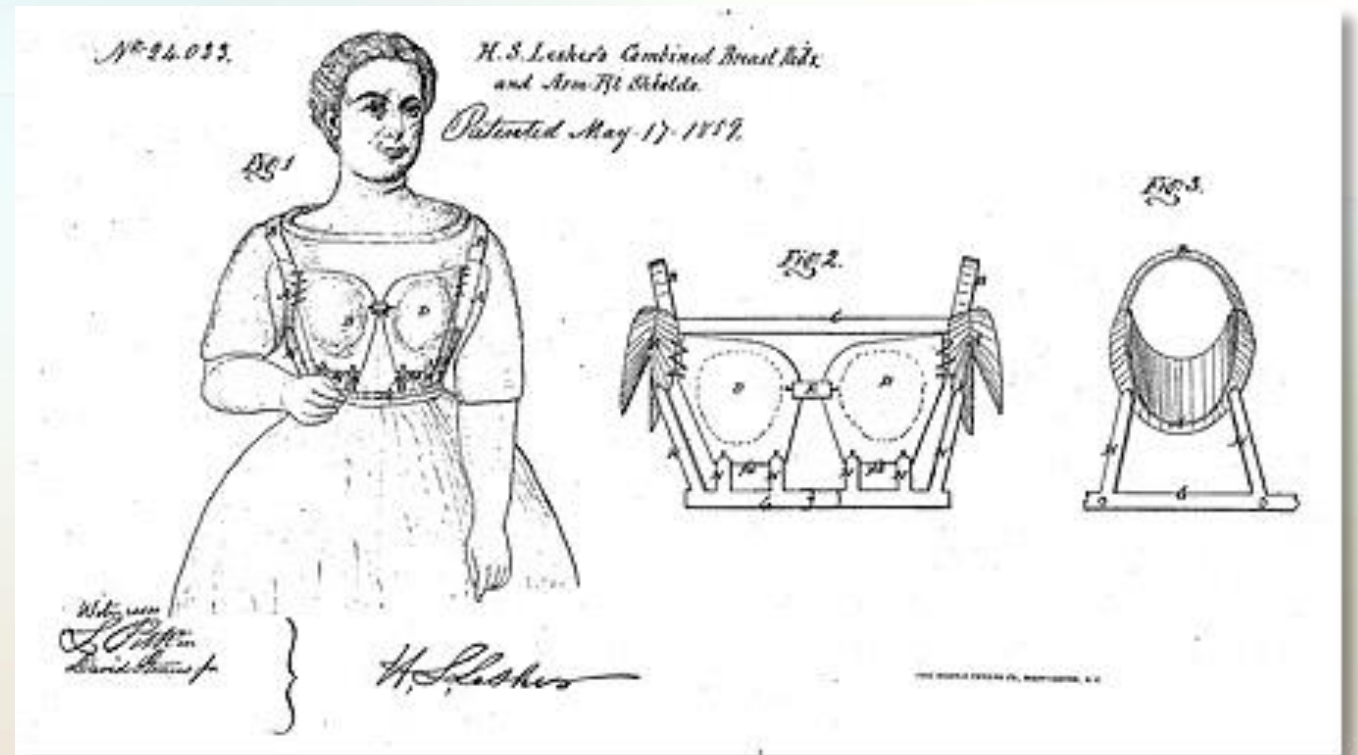

Gibson Girl – personifikacja ideału urody przełomu XIX i XX wieku.

W pierwszej dekadzie XIX wieku sztyto je z płóciennych, bawełnianych materiałów.

Pierwszy biustonosz, który oddzielał piersi od siebie i zapewniał im komfort narodził się w Francji w XIX wieku.

Wówczas zaczęto tworzyć też pierwszą majtki i staniki w różnych konstrukcjach i fasonach, które są podstawą współczesnej damskiej bielizny.

Brigitte Bardot i słynna „bardotka”.

Współczesne gorsety i bielizna.

